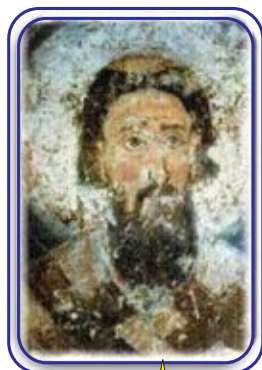

Сничак

Лист ученика Основне школе „Емилија Остојић“

Насловна	1	Писмени задатак	21
„Путује без пута, и пут се за њим рађа”		„Трагови” - Из старих бројева	22
- уводна реч директора школе	3	„Распевани кутак” - музичка страна	23
„Бак генерације” - Урош Стојиљковић	4	„Camera obscura” - Фото-секција	24
„Per aspera ad astra” - Урош Стојиљковић	5	„Ти, међутим, сјаи, и сад, кроз сан мој тавни”	
Вуковци	5	- Литерарна секција	24
Успешни такмичари	5	„Књига, мој најбољи пријатељ” - препорука за читање	24
„Добро дошли, најмлађи” - поздрав првацима		„Разгледница” - Са бачких путовања	25
Избор радова	6	„Кутак за насмејан тренутак” - „бисери”,	
Јесењи карневал	7	из ваших задатака	25
„Сагре dieп” - шетња са другацима	7	„У здравом телу здрав дух” - спортска страна	26
Дан здраве хране	7	Стрип	27
Ученички парламент	8	Насловна страна	28
„Изблиза” - наставница Данијела Мићовић	8		
„Млади математичари”	9		
„Изблиза” - наставница Александра Весовић	9		
„Кад смо били велики” - Дан просветних радника	10		
„У почетку беше реч” - Европски дан језика	11		
„Звезде, паметнице” - ученици II 2	11		
„Међу нама” - учитељица Вера Радовановић	12		
„Међу нама” - учитељица Вера Радовановић			
Избор радова	13		
„Сничкова” галерија	14		
„Сничкова” галерија	15		
„Живот је позорница” - Драмска секција	16		
„У огледалу” - Драмска секција	17		
Ема фест	18		
Литерарци	19		
Писмени задатак	20		

Сничак

Лист ученика Основне школе „Емилија Остојић” * јануар 2014. године * број 31

Издаје * * * ОШ „Емилија Остојић”, Пожега, Књаза Милоша 26

Први број изашао * * * 1975. године

Оснивач * * * Радина Радојевић, наставник

Листу кумовао * * * Љубивоје Ринковић

Логотип листа * * * Недељко Вуковић, наставник

Логотип школе * * * Александар Весовић, наставник и директор школе

Редакција * * * Ученици и колектив школе

Главни и одговорни уредник * * * Соња Стоковић, наставник

Радови на насловној страни:

* * * Немања Ђокић VIII 2, „Трагови”,

* * * Александра Кљајевић VIII 4, „Дај ми крила један круг”,

* * * Ивона Бојовић VII 1, „Манастир Милешева”

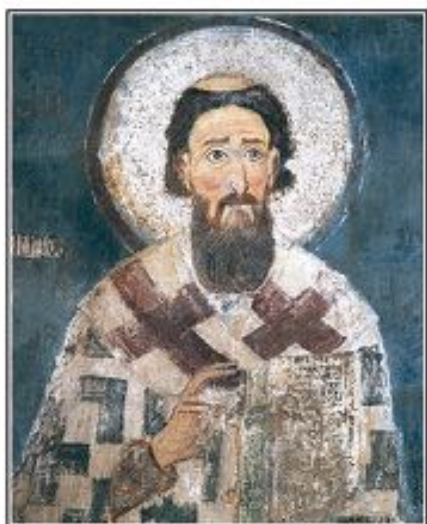
Штампа * * * Фото „Миленијум”, Пожега

e-mail: snicak@gmail.com

„Путује без пута

и пут се за њим рађа...” Васко Попа

СВЕТИ САВА

Јелена Ђекић VIII 3

Више од осам векова живи наш духовни отац Сава међу нама. Када помислимо на задужбину, сетимо се Саве. Када помислимо на школу, сетимо се Саве. Када помислимо на мудрост, милост и вечност, сетимо се Саве.

И данас, после толико векова, он нам показује пут којим треба да идемо. То сигурно није лак, слadak и златан пут, али сигурно је за нас исправан и праведан. Већ толико времена тај Пут је поред нас, иза нас и испред нас. Потребно је само да га пратимо. Све остало што нам се нуди и куда бисмо можда могли да идемо су путевци, путићи, стазе, стазице, странпутице, калдрме и литице са којих је лако отиснути се у јазбине и јаруге.

Чак и када би ми се учинило да није прави, ја бих остао на њему, јер једино на њему има светла, једино је на њему Савина вода, Савина земља и Савина љубав према нама.

Ако већ нисмо или се нећкамо, пођимо храбро тим Путем, јер ће сигурно за осам векова неко нас позвати и подсетити нас на тај Пут. Ако њиме идемо, сигурно постојимо и са осмехом дочекујемо искушења предстојећих времена.

Наша школа слави Савин дан. Свима вама честитам славу и од срца и душе желим све најбоље.

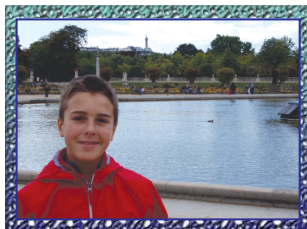
Александар Весовић,
директор школе

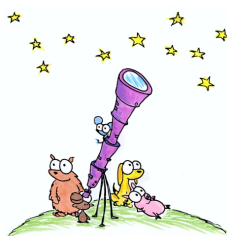
Ћак генерације

„Од циља води хиљаду путева, до циља само један.”

Мишел де Монтен

Урош Стојиљковић

„Нико није случајно добар, врлину треба учити”.

Вођени речима римског мислиоца Сенеке, приближили смо се Урошу Стојиљковићу, ученику који је својим успехом у школи и резултатима на бројним такмичењима заслужио да понесе звање ћака генерације 2012/2013. године. И не само својим образовањем, Урош је и својом личношћу привукао нашу пажњу и подстакао нас да пожелимо да га боље упознамо. Од њега може много да се научи...

☺ **Необичан је твој успех у школи. Да ли је било тешко постићи га?**

Није ми било тешко. Учио сам редовно, не и превише. Увек сам имао времена и за слободне активности.

☺ **Колико времена ти је потребно да научиш лекцију из неког предмета?**

Лекције не учим напамет. Пажљиво пратим час, па ми је довољно да прочитам лекцију пар пута.

☺ **На колико такмичења си ишао?**

Два пута сам био на републичким такмичењима из техничког и информатичког образовања и једанпут из италијанског језика. Био сам први на Окружном такмичењу из математике у четвртог разреда. На такмичењу из математике учествујем сваке године.

☺ **Да ли волиш да се такмичиш?**

Волим. Када је неко успешнији од мене, драго ми је због њега, али и криво због себе јер знам да могу боље.

☺ **Који су ти најлепши тренуци у школи?**

Имало је доста лепих тренутака, али никада нећу заборавити када бисмо сви на неком часу почели да се смејемо, а нико не би знао зашто.

☺ **Да ли си некада добио критику од наставника?**

Било је и тога, сигурно, али није било ништа страшно.

☺ **Да ли волиш тимски рад и шта мислиш о томе?**

Ако бих био вођа тима, учинио бих све да свим члановима буде добро, а ако бих био члан, слушао бих вођу.

☺ **Да ли помажеш друговима на контролним задацима?**

Прво се трудим да завршим своје и да то буде добро урађено, а онда помогнем осталима колико могу.

☺ **Да ли се дешавало да је и теби некада требала помоћ? Да ли си некад преписивао на контролним задацима?**

Да, помагали су и мени понекад, али нисам преписивао.

☺ **Како изгледа твој дан?**

Најчешће припремам све за школу, али некада прво изађем напоље, а за учење планирам време касније.

☺ **Имаш ли некакав хоби?**

Волим да свирам гитару.

Тренирао сам тенис и кошарку, али тренутно не тренирам ништа. Кошарку још увек волим да играм.

☺ **Постоје ли неке занимљиве области које те интересују?**

Интересовања су ми велика. Волим да посматрам звезде, имам и телескоп.

☺ **Волиш ли путовања? Куда си путовао? Где ти је било најлепше?**

Волим да путујем. Ишао сам у Француску, у Париз, и тамо ми је било феноменално! Ишао сам и у Немачку, а на ускршњем распусту сам био у Шпанији, у Барселони. Највише ми се свидело у Паризу, па сам после две-три године опет тамо ишао. Сада маштам о поновном путовању у Барселону. Волео бих да идем и у Дубаи и на неко тропско острво.

☺ **Какве књиге волиш, уз које си највише уживао док си их читао?**

Волим да читам, али то није моја једина љубав. Највише волим научну фантастику и авантуру. Иако не волим баш да читам лектуру, уживао сам у читању романа „Робинсон Крузо” и „Двадесет хиљада миља под морем”.

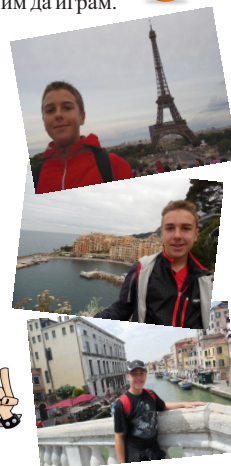
☺ **Какве филмове гледаш највише?**

Као и књиге. Волим филмове, а најбољи су ми „Хари Потер” и „Џејмс Бонд”.

☺ **Коју врсту музике слушаш?**

Волим и страну и домаћу. Највише слушам рок музику. Од домаћих, волим „Рибљу чорбу”. Турбо фолк уопште не волим, а уз изворну музику волим да се веселим.

(наставка на наредној страни)

Per aspera ad astra Преко тврња до звезда

(наставак са претходне стране)

☺ Да ли имаш узоре?

Пошто волим физику, узор ми је Алберт Ајнштајн. Дивим се и Новаку Ђоковићу и поштујем га.

☺ Помињеш физику. Да ли ти је то омиљени предмет? Имаш ли омиљеног наставника?

Волим физику. Занимљива је, али понекад тешка. Не бих издвојио омиљени предмет, у вези са наукама сам свестран. А наставници су ми сви добри.

☺ Можеш ли представити себе као особу? Које су твоје врлине? Имаш ли неку ману?

Волим да се дружим, да путујем, да помажем другима. Одговоран сам. О мојим манама би други боље говорили него ја.

☺ Са каквим особама волиш да се дружиш?

Волим када је неко сличан мени.

☺ Да ли волиш када те неко одмах заволи или када му је потребно времена за то?

Више волим да се са неким полако спријатељим, јер је тешко некога заволети на први поглед.

☺ Шта ти највише смета код других?

Не волим када је неко дволичан.

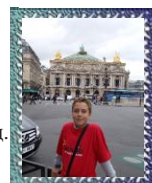
☺ Да ли ћеш заборавити друштво из основне школе или ћеш се трудити да га сачуваш?

Наставићу да се дружим са њима, али ћу сигурно стећи и нове другове.

☺ Какви су твоји планови за будућност?

Планирам да упишем гимназију, математички смер, овде, у Пожеги. За касније ћу видети.

☺ Јелена Ковачевић, Анастасија Дробњак, Андрија Котарац VIII 2

Носиоци дипломе „Вук Караџић” 2012/2013. г.

Наша школа се протеклих школских година поносила именима следећих својих ученика, носилаца дипломе „Вук Караџић”:

Урош Стојиљковић VIII 1

Наталија Ђокић VIII 1

Томислав Саватијевић VIII 2

Алекса Младеновић VIII 3

Јанко Скоковић VIII 3

Даница Тешић VIII 1

Јулија Крсмановић VIII 3

Тамара Чакаревић VIII 1

Младен Марковић VIII 2

Ана Весовић VIII Средња Добриња

Коста Малопарац VIII Средња Добриња

Успешни такмичари

Наши ученици су били веома успешни на такмичењима из скоро свих предмета. Набројаћемо само имена оних који су остварили запажен резултат на окружним и републичким такмичењима у школској 2012/2013. г.

Српски језик, Окружно

Тамара Спасојевић VI 2 II

Коста Малопарац VIII С. Добриња II

Бошко Николић VI 4 III

Ања Петровић VI 1 III

Давид Митровић VII 4 III

Географија

Никола Лукић VII 4 II на Окружном, пласирао се на Републичко такмичење

Техничко и информатичко образовање

Урош Стојиљковић VIII 1 II, пласман на Републичко такмичење

Хемија, Окружно такмичење

Никола Лукић VII 4 II

Андрија Котарац VII 2 II

Давид Митровић VII 4 II

Јована Ђуровски VII 3 II

Кристина Радовић VII 3 II

Италијански језик, Окружно

Наталија Ђокић VIII 1 I

Урош Стојиљковић VIII 1 II

Милош Ивановић VIII 2 III

Даница Тешић VIII 1 III

Тамара Чакаревић VIII 1 III

Биологија, Окружно

Љубица Мајсторовић V4 II

Андријана Вранић V1 II

Ђурђе Живковић V2 II

Марко Петровић V2 II

Ања Ђоновић V1 III

Стефан Симоновић V С. Добриња II

Коста Малопарац VIII С. Добриња II

Тамара Јовановић V С.Добриња III

Бошко Николић VI4 III

Тамара Спасојевић VI2 III

Данило Рајковић VI4 III

Давид Митровић VII4 III

Никола Лукић VII4 III

Андрија Котарац VII2 III

Сви ученици су се пласирали на Републичко такмичење, на коме је Милош Ивановић заузео II место.

Добро дошли, најмлађи!

Наша школа је од септембра богатија за 113 нових ђака, за 113 малих паметних глава жељних знања и вештина потребних за тако примамљиву пустиловину звану живот.

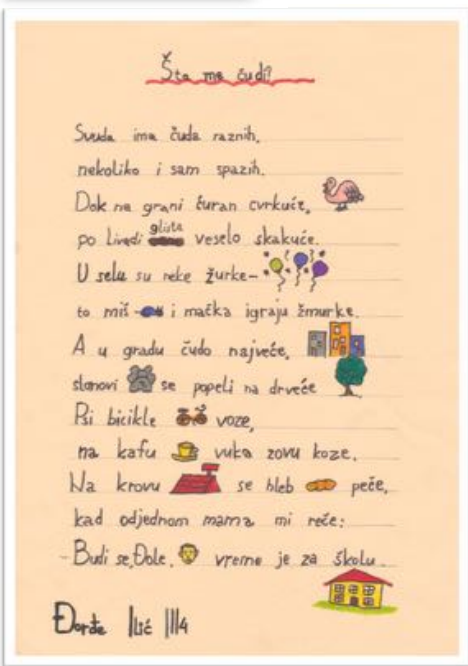
Кренимо у њу заједно!

Иако смо сваког септембра помало тужни јер су кроз капију наше школе изашли наши осмаци, даље, у сутра, у ново и непознато, у живот, радујемо се, ипак, што су кроз отворена школска врата ушли нови ђаци. И овог септембра школа брљи од деље граје, кроз ходнике и двориште промичу и нови малишани, наши најмлађи ђаци.

Нове баке спремно су дочекале посебно лепо уређене учионице, али и њихови старији другари, плесом, стиховима, песмом...

Радост почетака дружења са њима припала је учитељима: Мири Јордовић, Тамјани Ракић, Светлани Илић, Милице Арсић, Оливеру Бурашевић, Мирјани Јовановић, Наташи Пешић, Драгици Штуловић, Биљани Проловић, Марији Пантелић, Милошу Петрићу и Марији Јовановић.

Šta me čudi?
Svuda ima čuda raznih,
nekoliko i sam spazih.
Dok na grani šuran cvrkuće,
po livadi veselo skakuće.
U selu su neke žurke -
to miš i mačka igraju žmurke.
A u gradu čudo najveće,
stanovi se popeli na drveće.
Bi bicikle voze,
na kafu vuka zovu kozu.
Na krovu se hleb peče,
kad odjednom mama mi reče:
- Budi se, dole, vreme je za školu.

Đorđe Ilić III 4

Ивана Ђорђевић VI 4

Ово је леп свет,
у њему диван је цвет,
у њему се децица радују
и веселу песму певају.

Радосно поскакују
и првом снегу се радују.

Ирина Петровић III 4

Лепота

Лепота је шума зелена у којој има разних животиња. Лепота је бистра река риба пуна. Лепота је ливада шарена, сва од цвећа и лептира. Лепота је велика бара у којој има пуно жаба. Лепота је Ланина коса плава, хаљина жута. Лепота су Лукине очи црне, капа плава. Лепота је лопта шарена кад се њом играју деца. Лепота је лутка мала кад нам је дарују мама и тата. Лепоту је сунце сјајно, али и кад је облачан дан, кад киша пада.

Лепота је и ноћ тамна и тиха.

Лепота је свуда око нас, лепота је и у нама.

Тамара Илић III 4

Лето је сјајно годишње доба за сву децу права разонода.

Деца воле играти се лети када сунце засија, могу полетети...

Марко Стјепанић III 4

Јутро

Уз цвркуте птица
ја се рано будим
и у школу журим.

Зелено ми оку прија,
природа ми најмилија.

Иако за школицу
асфалт ми треба,
најсрећнија сам
када ме трава
по табанима грепка.

Јана Савовић III 4

Сара Николић VI 4

Александра Ковачевић VII 4

Мина Ђоловић VI 4

Сунце небом
плови
иза облака се
крије
и тамо снеге
сније...

Магдалена
Андрић III 4

Тијана
Стевановић VII 3

У сусрет јесени

Јесењи карневал

И ове године јесен је у нашем граду дочекана добродошлицом! Ученици млађих разреда наше школе својим изгледом, плесом, рецитовањем, певањем и музиком показали су спремност да разумеју и заволе ову ђудљиву краљицу ватрених боја.

18. октобра присутни на градском тргу били су очарани необичном маштовитošћу и креативношћу наших млађих ђака и њихових учитеља.

фотографије и сарадња :
Зора Шијак, наставник

Carpe diem!

Ухвати дан!

Дан здраве хране

Шта радити дивног јесењег дана?

Можда прошетати са другарима из одељења и учитељима, уживати у добром друштву, у природи, у омамљујућим бојама, мирисима, звуцима ...

Или посетити Железнички музеј и научити нешто лепо и корисно о знаменитостима у нашем граду...

Или храбро прећи преко пасареле и на тренутак постати птица...

А можда све то уједно у друштву наших учитеља и ученика II разреда једног необично лепог октобарског дана!

Да свест наших ученика о потреби конзумирања здраве хране буде што више развијена, потрудили су се њихови учитељи. У сарадњи са родитељима својих ђака и уз велико ангажовање деце, припремили су богату шарену здраву трпезу 16. октобра, на Дан здраве хране.

Могла су се чути занимљива корисна излагања о здравој храни и њеном значају за очување здравља, нарочито деце школског узраста.

Гласам за...

Ученички парламент

Једна од активности којом се у нашој школи обележава Дечја недеља је и конституисање Ученичког парламента. За ову школску годину чланови Ученичког парламента су: Анђела Вучићевић и Вања Саватијевић VII 1, Тамара Спасојевић и Милутин Марић VII 2, Тамара Мајсторовић и Никола Николић VII 3, Марија Кратовац и Драгана Ђукић VII 4, Теодора Тодосијевић и Стефан Јовићевић VIII 1, Анастасија Дробњак и Николета Пејовић VIII 2, Андреа Бојовић и Милена Радосављевић VIII 3, Валентина Ристивојевић и Никола Лукић VIII 4.

Оснивачка седница Парламента одржана је у уторак, 8. октобра 2013. године. На седници је изабрано руководство Парламента, донет план рада и утврђени неки садржаји и активности којима Парламент планира да се бави.

За председника Парламента изабрана је Теодора Тодосијевић VIII 1, а за заменика Никола Лукић VIII 4. Координатори рада Парламента су Мирјана Попадић и Милица Тошић Рудић.

Дан просветних радника, 8. новембар, ове године обележен је нешто другачије него раније - чланови Парламента заменили су учитеље и наставнике и одржали по један час у млађим и старијим разредама.

Парламент је обележио Светски дан толеранције, 16. новембар. У холу школе постављен је пано са прилозима о толеранцији и међусобном уважавању. Припремљени су и флајери са порукама о толеранцији које су чланови Парламента делили ученицима у школском дворишту.

Светски дан деце, 20. новембар, Парламент је обележио организовањем трибине и предавања за ученике VII и VIII разреда на тему „Превенција злоупотребе психоактивних супстанци“, на којој је говорила др Мирјана Филиповић, едукатор Завода за јавно здравље Ужице. Ова активност реализована је у сарадњи са ужицким Центром за права детета и општинским Саветом родитеља.

Са члановима парламента ОШ „Петар Лековић“ обележен је 1. децембар, Светски дан борбе против сиде

дељењем обележја ове акције ученицима свих пожељних школа.

Покренута је и реализована хуманитарна акција у којој су прикупљана новчана средства за инвалидну помоћ и солидарност. У акцији су учествовали ученици и запослени школе.

Чланови Парламента припремају и воде школску радио-емисију „Гласак“, која се свакодневно емитује на великом одмору. Сваког петка припрема се контакт емисија у којој се води разговор са гостом кога одаберу ученици.

Милица Тошић Рудић, психолог

Организовањем продајне изложбе честитки 8. марта 2013. г. чланови Ученичког парламента су прикупили део новца за набавку опреме за опремање радио-станице.

Зима

Ноћ је. Јак мраз оковао све,
а улична светла обасјавају град.

Свуда је мир и тишина,
светла се гасе,
нико будан остао није,
а снег креће
на ноћни задатак.

Немања Ршумовић VI 4

Још понеки човек шета,
док блиставе пахуље дају нови сјај
забаченим улицама.

Где год се погледа,
види се да је снег ту већ
у посети био.

Сапа Међусељца VIII 4

Изблиза

Наставница биологије Данијела Мишовић

☞ Шта мислите, да ли Ваше интересовање за биологију утиче на то да је деца више воле и уче?

Могуће је да се препознаје моја љубав према биологији и жеља да своје знање пренесем деци.

☞ Да ли је потребно много труда да се задржи пажња ученика на часу?

Рекла бих да није потребно превише труда. Сигурна сам да ученици осете жељу наставника да их заинтересује. То је, у ствари, узајамни труд.

☞ Да ли деца воле биологију као предмет у школи?

Велики је број ученика заинтересованих за учествовање на такмичењима. Међутим, ја се трудим да и они којима ова материја није посебно интересантна схвате да у овој науци има ствари које треба научити јер ће сваком бити потребне и корисне у животу.

☞ Да ли Вам се допада то што сте запослени баш у нашој школи?

Ово је моја школа од почетка. И сама сам била њен ученик. Дошла сам на место своје наставнице биологије Татјане Марјановић, па ми је посебно задовољство што предајем баш овде. За ОШ „Емилија Остојић“ ме везује прегршт лепих успомена.

☞ Како успевате да деца већину новог градива запамте на часу?

Ако је тако, то је нешто најлепше што наставник може чути о свом раду. Мени и јесте циљ да научите што више на часу. Све ово што сте рекли за мене је велики подстрек да се још више трудим да би часови биологије вама били још занимљивији.

☞ Марија Ступић и Оливера Радосављевић VII

Популарност биологије у нашој школи веома је велика. Вероватно томе доприноси занимљивост садржаја овог предмета, али је сигурно да и начин представљања овог предмета ученицима има велику улогу. О томе говори и број ученика који учествују на такмичењима из овог предмета, а многи остварују запажене резултате. Тражили сте да упознате боље наставницу биологије Данијелу Мишовић. Новинари „Сничка“ су вам то и омогућили.

☞ Шта је утицало на то да изаберете биологију као свој животни позив?

Искрено, то није био мој први избор. Уписала сам средњу медицинску школу са надом да ћу бити лекар. И сада волим да чујем нешто ново из света медицине. Међутим, док сам била у медицинској школи, схватила сам да ме све превише емотивно дотиче и да не бих могла да се бавим тим. Биологију сам волела и у основној и у средњој школи. Када сам уписивала Биолошки факултет, имала сам идеју да радим у школи. Сада не бих могла да замислим себе у некој другој улози. Верујем да се то и види. Радим са младом и здравом децом и мислим да то утиче да останем ведрог духа.

Млади математичари

Чиста математика је, на свој начин, поезија идеје логике. (Алберт Ајнштајн)

уметност + магија + игра + забава + X = МАТЕМАТИКА

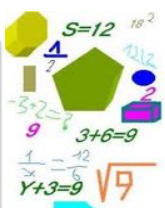
$X = ?$

Дођи и откриј!

И протекле школске године на самом крају месеца маја ученици наше школе, чланови Математичке секције, придружили су се акцији „Мај – месец математике“. Преко 50 излагача на 27 штандова показивало је посетиоцима како се може добро забавити уз математику.

Да се без математике не може у уметности, уверили су нас слажући слагалице познатих сликара, који су користили геометријске облике на својим сликама. Правили су и Диреров магични квадрат. Уз помоћ краљице наука успевали су да споје спајалице у ваздуху, да направе срце од Мобијусове траке, да помогну да станемо у обичан папир А4 или А5 формата, да "пређемо на другу обалу" користећи два дебла. И у магију се умешала математика. Погађали су датум рођења, број телефона, замишљени број, слику изнад замишљеног броја... Научили су нас да се може множити и на кинески начин, ведски, прстима. Играли су се пентамином, танграмом, решавали судоку, мозгалице, погађали наредне чланове низа. Упознали су нас са оригамијем, фракталима. Ученици из Прилипча, под будним оком наставнице физике Невене Благојевић, помагали су посетиоцима да направе сами перископ. И занимљиве приче је било на претек – о вези математике и грађевине, зашто је бурма у облику круга итд.

Једино чега је недостајало, било је – времена, да би се све погледало, испробало, истражило. Наставници – организатори ових активности Александра Весовић и Небојша Варница су нам са својим ученицима показали да је „математика кључ за целокупно знање људско“ (Ојлер).

Највиши облик мисли је у математици. (Платон)

Изблиза

Наставница математике Александра Весовић

Где сте завршили школу? Какав сте били ђак?

Завршила сам ОШ „Емилија Остојић“, потом Гимназију „Свети Сава“, природно-математички смер. Након тога, завршила сам ПМФ у Београду. Углавном сам имала све петице.

Одакле љубав према математици?

Љубав према математици у мени је пробудио мој професор у гимназији Тихомир Марјановић. Он није тражио да памтимо формалности, већ да разумемо суштину. Док сам вежбала математику, то сам више доживљавала као забаву него као учење.

Како сте се одлучили за рад у школи?

Мој први сан је био да будем учитељица. Моји добри наставници, учитељи и професори, мало су га изменили, па сам пожелела да друге учим предмету који највише волим. Ни после 13 година бављења овим послом уопште се не кајем због тога. Радим са децом која су праведна, поштена. Деци само треба помоћи да сама открију ново, да размишљају, закључују.

Какво је било Ваше прво радно искуство?

Почела сам да радим на Вишој машинској школи. Мојим студентима се допало што ме је искрено занимало да ли разумеју, што није увек случај на вишим и високим школама. Сада мислим да је интересантније радити у основној школи. Овде треба да будемо креативнији и умешнији да бисмо млађим ученицима приближили свој предмет.

По чему памтите своју основну и средњу школу?

Памтим их као најлепши период у животу, поготово време у средној, као дивно дружење.

Шта се изменило у школи у међувремену?

Морало је више да се зна раније него сада. Ђаци су више учили. Сада су ђаци у предности јер су им путем интернета доступни сви потребни подаци, а задатак наставника је да науче своје ученике како у том мору података пронаћи потребне и издвојити битне. Не бих рекла да су деца данас мање заинтересована. Наставници имају важну и тешку улогу да подстакну ученике да потраже свој максимум. У савременој школи треба да раде најбољи, а онда ће свако дете моћи да одабере свој пут.

Који је Ваш савет ученицима који воле математику?

И они којима није омиљена треба да је схвате јер је врло потребна и применљива у животу. Такође, у математици су важни упорност, истрајност и прецизност, а то је неопходно у животу.

Анђела Ковачевић, Марко Петровић VI 2

„Кад смо били велики...”

Мирослав Антетић

Дан просветних радника, 8. новембар

И ове године Ученички парламент се потрудио да ученицима наше школе Дан просветних радника, 8. новембар, буде занимљив. Чланови Ученичког парламента су замењивали своје учитеље и наставнике у обе смене, по један час. Можда један час није био сасвим довољан да се ученици у улози наставника упознају са сложеностју и лепотом професије у којој су се опробали, али је свакако учинио да овај дан буде необичан и другачији.

Репортери „Сничка” Ивона Бојовић и Тина Миловановић VII 1 посетиле су неколико часова и забележиле утиске са њих.

Стефан Јовићевић, ученик VIII 1, замењивао је наставника физичког васпитања. Рекао је: „Све је протекло у најбољем реду, сви су били задовољни. Испоштовали су ме, као и ја њих. Добро смо сарађивали. Допада ми се што је овако обележен овај дан. Допада ми се и улога наставника.”

Никола Николић, ученик VII 3, замењивао је наставницу историје. Нему се допало у улози своје наставнице, иако је рекао да би све било лакше да су ученици били мирнији. „Било је пар ученика који су непрестано ометали час. Ипак, успео сам да све добро објасним. Испредавао сам све што је било потребно. Ово је једно лепо искуство, али волео бих да и други ученици, а не само чланови Ученичког парламента, замене неког наставника.”

Теодора Тодосијевић, ученица VIII 1, опробала се у улози наставника математике. Она је била помало незадовољна због понашања појединаца на часу. Чинило јој се да нису сви ученици на прави начин доживели активности које су њихови другови испланирали и реализовали. „Свиђа ми се улога наставника, само када би ученици били мирнији.”

Тамара Мајсторовић, ученица VII 3, нашла се у улози наставнице енглеског језика. „Занимљиво је баш предавати. У првој смени, код другака, ученици су били јако мирни и урадили смо све што је требало. Сигурно ћу се пријавити и следеће године. Волела бих да и други ученици имају прилику да се опробају у улози наставника.”

Ивона Бојовић и Тина Миловановић VII 1

Да сам наставник

Устанем рано ујутру и мислим - тек је пет сати, а ја већ морам да идем на посао! Спремим се, ипак, и кренем.

Уђем у зграду школе, идем ходником. Дођем до врата канцеларије, а већ звони! Брзо зграбим дневник и пођем на час. А тамо, као да није ни звонило! Читаво одељење активно - јурњава, заглашујућа вика, неки скачу кроз прозор, други играју игрице на мобилним телефонима... И све то траје док ме неко не примети: „Наставник!” Одмах сви постану мирни и тихи, само се понекад чује шапутање.

Почнем да прозивам ученике да бих уписао одсутне. Неко каже за присутног да је одсутан. Ја га упишем, а он се покаже. Шта да радим?! Размишљам - кад ће се све ово већ завршити?!

Смогнем снаге и дам задатак. Питам: „Ко ће пред таблу?” Е, ту сад почне галама, јер сви, уместо да лепо и мирно подигну руку, вичу из свег гласа. Неки вичу: „Могу ли ја?”, други: „Могу ли на таблу?” Дозволим једном, а он мени каже: „Наставнице, али ја сам хтео да питам могу ли да изађем напоље”. „Иди”, одговорим ја тихо, с крајњим напором. Прозовем онда неког другог.

Чим тај напише на табли пар речи, пола одељења углас виче: „Није тачно!” „Јесте тачно!”, одговара на то друга половина.

Тада почне таква свађа да човек не може ни своје мисли да чује. И одједном - звони! И јаки таласи реке под називом „одељење” крену у ходник, а ја нисам стигао да задам домаћи задатак.

Касије, после часова, кад кренем кући, размишљам - хвала Богу да се ово завршило!

И онда сам се пробудио. Какав сан! Добро је да се овакве ствари дешавају само у сну.

Бранко Коларевић, V разред, Средња Добриња

Александар Ђедовић VI 4

Моја најбоља другарица

Реч другарство подсећа нас на нешто велико и важно. Прво моје другарство почело је још у вртићу и још увек траје. То је дружење са мојом најбољом другарицом Мином Лукић коју познајем још од четврте године... Многе лепе ствари научила сам од ње, а надам се и она од мене... Дружење са правим другом велико је богатство и, ко га нема, много губи.

Јелена Живановић III 3

Моја другарица се зове Ивона Митровић. Упознала сам је у првом разреду. У почетку се нисмо дружиле, али како је време пролазило, ми смо постајале све боље другарице. ... Ивону волим јер је занимљива и лепо ми је у њеном друштву.

Александра Филиповић III 3

Моја најбоља другарица је Сунчица... Заједно се играмо, идемо у шетњу, лети одлазимо заједно на купање. Срећне смо када нам њен деда обећа да ће нас водити у шетњу, а ми знамо да је то шетња до луна парка...

Ивана Ковачевић III 3

„У почетку беше реч...” („Свето писмо”)

Говор је слика душе.

српски језик

Твоја прича о теби говори,
српска народна изрека

Let's speak English!

Aquí
hablamos
español!

Parliamo
l'italiano!

Ici on parle
français!

Европски дан језика

Средња Добриња

У времену у коме се вербална комуникација занемарује и потискује, у коме се све више споразумевамо симболима, сликама, скраћеницама, знаковима, изгледа као да језик постепено губи свој смисао и улогу. Знајући да га морамо чувати и бранити од утицаја цивилизацијских токова, ученици наше школе су показали да осећају шта је језик, да разумеју његову улогу и познају велики број сфера живота у којима је он незаменљив. Показали су одлучност да га чувају, развијају и обогаћују, да би задржао своју основну намену - да повезује људе.

Човек вреди онолико колико језика говори. Наши ученици, млади креативци, представили су пет језика који се уче у нашој школи - српски, енглески, француски, шпански и италијански - њихове особености, развој, историју, географско одређење, обичаје, културу и књижевност, као врхунац и циљ сваког језика. Да ли језик нестаје? Да ли речи умиру? Судећи по изгледу и садржајима *Плаве сале* у матичној школи и простора школе у Средњој Добрињи, 25-27. септембра, наши ђаци су показали да и те како има ко да га чува!

Звезднице, паметнице...

„Душа се лечи кад сте међу децом” (Достојевски)

Имати ученика у 112 учитељице Весне Миловановић извесна је привилегија. У прилици сте да често будете гости на приредбама на којима се поздравља долазак пролећа, или се показује како се чува народна традиција... Да и сами ученици уживају припремајући мале представе са својом учитељицом, више је него очигледно. А задовољство деце, уз нова сазнања и јачање духа заједништва, и јесте сврха нашег рада. Зар не?!

Међу нама

Учитељица Вера Радовановић

„У учioniци доброг учитеља ваздух је пун невидљивих загрљаја.“

Могли бисмо почети разговор са учитељицом Вером управо овом дивном и тачном реченицом коју нам је и подарила она. Тешко је да би се на лепши и бољи начин могла и сама она описати. То је повод да је боље упознамо. Уживали смо разговарајући са њом.

Молимо Вас, присетите се себе из времена када сте сами били ђак. Како је изгледао свет из школске клупе? Како сте доживљавали школу?

Ја сам сеоско дете, а сеоска деца су била послушна, мирна и жељна знања. За нас су наставници били светиња и прозор у свет. Најлепше успомене носим из ђачких дана. Ако некога од својих наставника сретнем, доживим велико узбуђење и срећу и имам исто поштовање као кад сам била ђак.

Опишите нам како сте бирали свој животни позив.

Још од првог разреда основне школе знала сам да ћу учити децу. Узор ми је била моја прва учитељица Милица Дуњић.

Шта Вас је привукло раду са децом?

Позив учитељице је најлепша обавеза која ми се десила у животу. Деца су комплетне личности у које морате имати поверења и које су у стању да доносе сопствене одлуке. Зато сам увек волела да се дружим са децом, да послушам њихова интересовања, да побуђујем њихове склоности ка нечему и да од сваког детета извучем највише.

Да ли је за Ваше занимање потребно да га волите?

Учитељски позив је узвишен и племенит. „Али учитељ није онај који је васпитаван и образован за учитеља, него онај који је дубоко уверен да је учитељ и да друго ништа не може бити“ (Толстој).

Да ли је то у Вашој професији важније него у другим?

У свакој професији је најважније да волите оно што радите. Без љубави према позиву нема успеха. У мојој професији онај који не воли и не разуме децу не би смео ни да помисли да уђе у одећење.

Присетите се својих почетака рада у школи. Како је тада изгледало бити ученик и бити ђак?

Када сам почињала да радим у школи, била сам пуна ентузијазма, пуна животне радости и жеље да што више пружим тим младим људима. Срећна сам што сам и до данас остала таква. За мене је веома важно мотивисати ученика, пружити му прилику да заволи школу, да осети радост при поласку у школу, а не узнемиреност и страх. Покушавам и родитељима да укажем на опасност превеликих очекивања од детета јер то најчешће доводи до страха и неуспеха.

Да ли се променио Ваш начин рада од тада?

На моју срећу и на срећу ових малишана које учим, још ме држи онај младалачки занос и радост при сваком уласку у учioniцу. Мислим да је то моје највеће богатство.

Шта мислите о школи данас?

Рад у школи се још увек посматра кроз призму недовољно плаћеног посла, јер свест о важности преношења знања још борави у вековима старим парадигмама. Школовање мора пратити промене које се догађају у друштву, па самим тим мора бити увек у форми обликовања и прилагођавања спољним околностима, али, оно што је најважније, и умовима нових генерација.

Шта све подразумева посао учитеља?

Учитељи постављају важан темељ на којем особа гради своје знање. Образовати значи утиснути лик, карактер у младог човека. Без те етичке компоненте учитељски позив губи смисао и постаје једно у низу занимања.

Све водеће личности у јавном животу и привреди некад су учили учитељи.

Учитељ током свог рада мора да буде глумац, друг, медицинска сестра и лекар, тренер, проналазач изгубљених ствари, позајмљивач новца, таксиста, психолог, замена за родитеље, продавац, политичар и чувар вере.

Стварно ми се чини да су учитељи посебна врста људи. Уједно смо и помало луцкасти кад преузимамо на себе тако велику одговорност. Али, ако успемо да утичемо на децу, на десет њих, па макар и на једно, наш труд се исплатио и нема лепшег осећања од тога.

Да се десет пута родим, десет пута бих била учитељица.

Које лепе тренутке у раду са децом бисте издвојили?

Мени је сваки тренутак са децом диван. Уживам кад самостално решавају проблемске задатке, па ћућоре сами са собом, а кад реше задатак, тада им очи добију посебан сјај. У сваком оку видим бескрајно задовољство, радост и жељу да одмах ради нови задатак.

Да ли је некада било и мање лепих тренутака?

Искрено да будем, никада нисам имала проблема ни са родитељима ни са децом. За све што сам замислила да остварим, и у настави и у ваннаставним активностима, имала сам огромну подршку родитеља и због тога сам врло срећна. Најтужније што ми се догодило у току мог дугогодишњег рада је смрт мајке моје ученице. Веома ме потресају и разводи бракова мојих ученика.

Веома сте активни, креативни, свестрани... У чему је тајна такве животне енергије?

Веома ме инспирише да радим нешто што успевају моје баке, њихове родитеље, и на крају себе саму. Трудим се да ученицима пружим више него што прописује наставни програм. Врло је важна општа култура, сналажење у друштву, лепо понашање, сазнавање неких појединости из живота које не садржи наставни план и програм. И овакво ваше питање је за мене велико признање. Право је задовољство кад сретнете ученике из претходних генерација, па ме зауставе на улици и питају: „Како сте, учитељице?“

(наставак на наредној страни)

(наставак са претходне стране)

Замислите момка који загрљен са својом девојком шета градом и, кад сретне своју учитељицу, он се одваја, топло је поздрави, поприча са њом, упозна је са својом девојком и каже: „Ово је моја драга учитељица.“ Или када заврше студије или школовање, неки позову учитељицу да заједно са њима прослави тај свечани чин.

Каква су Ваша интересовања?

Моја интересовања су различита. Волим да читам, волим да слушам музику, волим да се дружим са унуцима, понекад погледам неки филм. Често сам и на друштвеној мрежи, учим од младих колега који показују занимљиве предлоге за реализацију неке наставне јединице, преузимам неке креативне идеје и преносим их својим ученицима.

Рекли сте да волите да читате. Који су Ваши омиљени писци? Дела? Мисли? Можда неки стихови?

Највише волим светске класике. Тренутно читам „Ану Карењину“ Лава Толстоја. Књиге су наше најтише и најверније пријатељице. Најлакше је доћи до њих, дају најмудрије савете и најстрпљивије су.

Кад бих имао Белу Гриву

Зраци јутарњег сунца лако су обрисали трагове кише. Као да није ни падала! На ливади је било тихо. Једино је жаба крекетала на обали оближњег језера.

Шетајући уским путићем, одлучих да одем до неге. Глатка површина језера подсећала је на огледало. У даљини угледах котле: црне, беле, смеђе, који силазе као водопад са оближњег брда. Дошли су да се напоје воде. Поглед ми застаде на једном ждревету несвакидашње лепоте. Било је то нежно младунче крупних сјајних очију, влажне нушнице и беле гриве чија се алака пресијавала на сунчевој светлости. Лагано сам му пришла док су се остали котли у страху удаљили. Уплашено ме је гледало. Ипак, чинило ми се да клима главом док му говорим. Одлучила сам. Одвешћу га кући и лично ћу га припитомити.

Тренинг је почео. Сместила сам га у једну велику осветљену италу. Његов бокс био је простран и удобан. Увек пун сена, зоби и са понеком коцкицом шећера. Бела Грива је брзо учила. Учили смо да носи седло, да се покорави уздама, да идемо споро или брзо. Ставили смо и потковице. Било је важно да се не плаши када зачује возове да пролазе, сирене аутомобила; да буде миран као крава док пасе. Нисам успела да разумем све његове речи, али сам научила да разумем младунчеве гестове. Уживала сам у сваком заједничком тренутку.

Бака ме је позвала да јој помогнем у кухињи и прекинула моје сањарење о свету котла. Волела бих да кутак моје маште понекад постане и кутак моје стварности.

Лана Матовић IV 3

„Не слушај никад оне који говоре лоше о другима, а добро о вама!“ (Лав Толстој)

Коју литературу бисте препоручили ученицима?

Препоручујем „Чаробњакову жељу“ Јасмине Ковачев свој деци, великој и малој. Ово је једна дивна прича о чаробњаку који је поделио своје чаробне моћи са људима. Друго, кроз причу је испричана суштина једне од најмоћнијих техника за ослобађање од непријатних емоција. И као треће и најважније, нашој деци постаје доступан невероватан алат за самопомоћ у свакодневном животу и одрастању.

Да ли бисте поручили нешто нашим читаоцима, малим и великим?

Дружите се са књигама. Књига учи децу да размишљају, да питају и да одговарају. Зато и постоји она изрека: Да ли је човек паметан, судите по његовим одговорима, а да ли је mudar, судите по његовим питањима.

На крају, која је најважнија улога учитеља?

Добар учитељ никад не заборавља да је и сам био дете. Све се мења. Мењају се програми, уџбеници, издавачи, педагози. Остаје нешто што се не да променити- учитељ, незамењив за сва времена. Онај који уме да образује деци ум и деци душу, вреди више од живописца, од вајара, од сваког другог уметника. Како би рекао Мика Антић:

„Нема недаровитих ученика и недаровитих почетака. Има само погрешних учитеља и промашених школа“.

Љубица Мајсторовић и Николина Радојевић VI 4

У нашој штали поред краве Шаруље има једно лепо место где може да спава и одмара се Бела Грива. Место за одмор је обложено сувом сламом. Дрвене јасле су увек пуне хране. Појилица са водом је доступна. Кад све то постоји, ништа ме не спречава да на том месту замислим Белу Гриву.

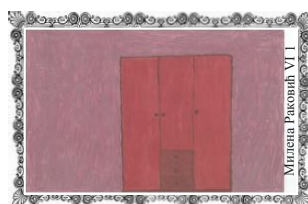
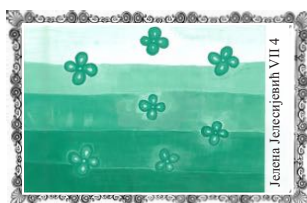
Викенд је, одлазим у Лорет. Отварам велика дрвена врата. Светлост обасјава све животиње у штали, а највише Белу Гриву. Прилазим Белој Гриви и крећемо у авантуру. Ја сам у овој машти изузетан јахач. Крећемо се брзином светлости по зеленом пољу. Толико смо високо да смо близу неба. Време је за одмор. Заустављамо се испод једног великог храста. Бела Грива заузима положај за одмарање. Ја почињем своју причу. Почела је школска година. Време је за четврти разред... Бела Грива пажљиво слуша. Знам да жели да ми помогне у решавању проблема, али не разуме живот ван природе. Покушавам да јој објасним живот у граду. За све постоје правила, од начина кретања до начина понашања. Ипак, за наше дружење важна је и природа. Много је лепши свет Беле Гриве од моје асфалтне улице.

Дан се завршава свежњем зелене траве и кофом хладне воде за Белу Гриву.

Милош Ракић IV 3

цртеж:
Сара Јовичић V 1

15

на којој свако игра своју улогу” (Вилијам Шекспир)

Драмска секција Основне школе „Емилија Остојић”

Популарност Драмске секције у нашој школи веома је велика. Велики је и број њених чланова. Нажалост, не могу сви заинтересовани ученици пронаћи своје место у њој. Али, ваши новинари „Сничка” су се потрудили да вам представе њено трајање и рад, али и да вам омогуће да мало завириш иза кулиса. Зато смо разговарали са нашим глумцима и са једним од наставника задуженим за руковођење секцијом, са наставницом Марином Петровић.

Ко чини Драмску секцију?

Секција тренутно окупља око двадесет чланова и чине је ученици старијих разреда, а број чланова се мења и зависи од потреба представе коју спремамо. Сада припремамо представу *Лутам, још, ватак, са сребрним луком*, поводом 120 година од рођења Милоша Црњанског, у којој учествују: Никола Лукић, Кристина Бојовић, Кристина Радовић, Ђурђина Радојичић, Рашо Павловић, Лука Потпарић, Илија Рњаковић, Марко Цвијовић, Вук Максимовић, Стефан Саватијевић, Милица Росић, Нађа Маринковић, Ивана Савић, Далибор Трифуновић, Кристина Бјелић и Никола Јовићевић.

Атрактивност секције је велика, тако да они ученици који у секцију ступе не напуштају је док не дође време да оду у средњу школу, а и тамо се овим баве.

Осим мене, у секцији су активни и Ивана Бабић и Срђан Миланчевић, а наш рад подржава и велики број запослених.

Када је настала Драмска секција? Како изгледају почети њеног рада?

У ОШ „Емилија Остојић” Драмска секција постоји већ дуго, а њене активности су бројније у протеклих неколико година. Тешко је одредити тачно време њеног настанка, али велики број позоришних представа сведочи о дугом трајању секције. Школа је увек неговала љубав према позоришној уметности, према књизи, чистом књижевном језику и богатом песничком изражавању. Ова секција развија код ученика хуманост, стваралачки дух, креативност, машту, мисаоност и осећајност, емпатију, јача вољу и снажи карактер.

Како изгледа рад Драмске секције?

Припремамо позоришне представе, драмске приказе, играчке, једночинке, одломке или сценске слике, организујемо књижевне вечери посвећене великанима књижевности. Припрема подразумева проучавање текста, упознавање са основним појмовима позоришне уметности, избор текста за извођење, музике, поделу улога, читачке пробе, вежбе изговора, распоредне пробе, израду и постављање сценографије, а потом следи генерална проба, *хладна проба* (проба пред наступ) и извођење. Ученици су и у млађим разредима активни и припремају се за рад секције, као у креативној песничкој

радионици *Човек стоји на ногама, а кућа на темељу*, у сценском приказу Пушкинове *Бајке о рибару и рибици*, поеме *Вашар у Тополи* Добрице Ерића и сл.

Сарађујемо и са осталим секцијама у школи (Рецитаторском, Хорском) и са многим установама ван школе: са Културним центром у Пожеги, Народним позориштем у Ужицу, културним центрима суседних градова. Сваке године припремамо садржаје везане за културни живот школе, учествујемо на фестивалима, рецитаторским такмичењима и често одлазимо у Народно позориште у Ужицу, где упознајемо право позориште гледајући многобројне представе: *Покојник*, *Вишњик*, *Дошљаци*, *Жорж Дан ден*, *Пилад*, *Атентат*, *Карданус*, *Крај викенда*, *Боинг-Боинг*, *Чорба од канаринца*, *Црвенкапа*, *Народни посланик*... Ово има велики утицај на наш рад.

Колико је сложен и захтеван посао руковођења Драмском секцијом? Колико је лепоте у њему?

Ово је пре свега занимљив, креативан и леп посао, али и захтеван и сложен када су у питању организација и реализација свих активности. Потребно је добро одабрати текстове које деца могу да „носе”, добро поделити улоге, осмислити кореографију, сцену, одабрати музику, реквизите, костиме.

Шта је посебно лепо у раду Драмске секције?

Од свега је најлепше дружење са децом, њихова енергија и креативност, идеје које се рађају током припреме, смех који све то прати... Деца се уче новом погледу на живот и свет и мењају се, труде се да прате упутства у вези са игром на сцени. Игра је доминантан облик испољавања ученика који живе у књижевном тексту, и помаже им да споје живот и театар и тиме постану ближи обома. Лепо је видети како подражавајући живот постају неко други, а да тога тек касније постану свесни, када погледају себе са стране, па се озаре. По том траже нову улогу да испробају и помере своје границе.

У огледалу

„...циљ глуме, чији је задатак, у почетку и сад, био и јесте да буде, такорећи, огледало природе: да врлини покаже њено сопствено лице, пороку његову рођену слику, а самом садашњем поколењу и бићу света његов облик и отисак..” („Хамлет”, III, 2)

Присетите се за нас наступа у нашем граду и у другим местима.

Наступали смо у просторијама наше школе, у Културном центру у Пожеги, у Дому културе у Ивањици и у Дому културе у Ариљу. Сваке године у просторијама школе и нашег Културног центра изводимо драмске приказе посвећене животу и делу Светог Саве, у склопу прославе Савиндана, Дана школе. Тако, у протеклих осам година извођена су адаптирана народна предања о Светом Сави, прозни текстови (*Златно јагње* Светлане Велмар Јанковић), драматизоване су народне епске песме и средњовековни текстови, изведени одломци драме *Вучји настир* Владе Павловића и адаптирана народна предања о Светом Сави Златка Грушановића, изражајно су казивани стихови Васка Попе, Матије Бећковића, Миодрата Павловића, Милана Ракића, Љубомира Симоновића...

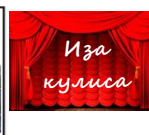
У нашој школи реализоване су и поетске вечери посвећене стваралаштву познатих песника, песништву Ј.Ј. Змаја, представљена на драмско-поетски начин збирка поезије „Портрет” Ђурђије Перуничић, ученице наше школе, и истакнута је важност поетског стварања и место песника у свету уз приказ *Запис о песништву* Васка Попе. У сарадњи са наставником Александром Тијанић Славујевић представљена је лирска народна обредна, љубавна и обичајна поезија уз изражајно казивање и музичку пратњу етно групе „Жубор”. Изведене су представе *Аналфабета* и *Кирија* Бранислава Нушића, а у част дела Ива Андрића, поводом педесетогодишњице добијања Нобелове награде за књижевност, изведен је драмско-поетски приказ. Изводили смо драматизоване одломке из *Аутобиографије* Бранислава Нушића, позоришну представу *Магареће године* Бранка Попића. У сарадњи са балетском студиом „Шарм” наступали смо на годишњем балетском концерту под називом „На врховима прстију”. Већи број ученика Драмске секције чланови су и Рецитаторске секције, тако да сваке године учествују на такмичењу и освајају награде.

Какви су планови Драмске секције?

Обележићемо 120 година од рођења Милоша Црњанског, представимо песништво Десанке Максимовић, учествоваћемо у прослави Савиндана, извешћемо једно Нушићево дело са циљем

обележавања 150 година од рођења Бранислава Нушића, припремићемо драматизацију прича Татјане Дан Ракић *Ташић дневник прилагођавања*, а у сарадњи са Рецитаторском и Хорском секцијом представимо поезију Алексе Шантића...

Разговарали смо и са нашим глумцима.

Зашто си одабрао Драмску секцију?

Никола Лукић: Глума је мој хоби. Жеља ми је да се у будућности бавим глумом. Чим сам чуо да у школи има Драмска секција, одмах сам се пријавио.

Нађа Маринковић: У млађим разредима често смо имали мале представе у којима смо глумили. Често сам добијала главне улоге. Уживала сам у томе!

Који задатак си добио на аудицији?

Никола: Група у којој сам био добила је задатак да представи сцену у купеу воза где су се налазили лекар и старија жена која је продавала сир. Требало је да изабацимо ту старију жену из воза. Било је јако занимљиво.

Како си се осећао на аудицији?

Илија Рњаковић: Осећао сам веома специфичну енергију при самој помисли да ће се аудиција одржати у школи.

Како си се осећао у представи „Магареће године”?

Лука Потпарих: Имао сам малу трему, али сам се трудио да се што боље унесем у лик кога сам тумачио.

Да ли током представе имаш трему?

Илија: Немам трему, потпуно сам сигуран да познајем текст.

Имаш ли идола у глуми? Ко је он?

Лука: Моји идоли су Силвестер Сталоне, Андрија Милошевић и Мима Карацић.

Ивана Савић: Мој идол је Селена Гомез, јер сам као мала гледала „Дизнијево” серије у којима она глуми. Допада ми се зато што је врло успешна у оба посла којима се бави - у глуми и у певању.

Необични и лепо су и ваши костими. Како се осећаш у њима?

Нађа: Костиме позајмљујемо из ужичког позоришта. Дивни су! У њима се осећам као да сам заиста лик кога глумим! Помажу ми да се боље уживим у улогу.

Лука: Има стварно разних костима. У њима се осећам као прави професионални глумац.

Да ли нешто ново спремате? Како теку припреме?

Никола: У припреми је много тога, па и један филм.

Милица Росић: Имамо пробу сваки дан. Напорно радимо, веома се трудимо, али се и лепо забављамо и дружимо.

Андријана Вранић, Ања Ђоновић, Ива Миросавић VI I

Ема фест

Највећи регионални Фестивал науке одржан је седми пут у Београду од 5. до 8.12. са намером да представи, објасни и промовише науку подједнако блиско и јасно свима, без обзира на године и образовање.

Забавни парк „Физика“

Откривали смо примену Њутновог закона, посматрали „самоходну кутију“, забављали се уз „скаутаби бибер“, смејали када нам се „дигне коса на глави“, одгонетали шта је „стварни и нестварни лик“, и без подморнице посматрали свет кроз својеручни перископ, мешали боје стварајући нове, испробавали да „летимо у огледалу“, правили дугу, бивали збуњени јер „час цури, час не цури“... А све то уз помоћ наставнице физике Гордане Николић. Има ли још? - питали смо се, јер нам је физика постала омиљени предмет...

Упс! Биологија!

Треба пазити да се на нешто не нагази! Било би незгодно када би се појавила некаква неман „из морског света“ или када би испливала „најстрашнија морска створења“, када би „животиње рекордери“ пред нама испробавале своје рекорде, или када би заиста испод неке клупе *Плаве сале* измигољила некаква змија, или домилили „диноски инсекти“, када бисмо грешком прешли преко „зебре“, разумели „говор животиња“, када би прхнула нека од птица са фотографија... Помало је језиво знати све занимљивости о телу човека, запрепашћујуће је увидети колико адитива има у храни коју једемо (најопаснији је са ознаком Е 123). Колико ли вам пута у дану срце откуца када се срећете са симпатијом ако се то и без ње догађа 100.000 пута?! Кад вам „срце сиђе у пете“, знајте да су се и Стари Египћани тако осећали јер су веровали да се органи по телу крећу и премештају. Ако си девојчица, немој се уклапати у статистику која каже да жене плачу 12.000 h у току свог живота, а мушкарци мање само зато што се стиде својих суза... И још небројено корисних и занимљивих података припремили су наши ђаци уз подршку својих наставника биологије Милке Чолић, Данијеле Мићовић и Предрага Маркићевића.

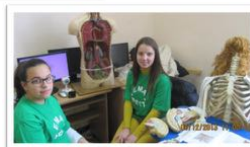
Основна школа „Емилија Остојић“ организовала је први пут фестивал науке 6.12.2013.г. под називом „Ема фест“. Наши ученици су са својим наставницима замислили да популаризују науку у школи и у граду. Представили су три предмета- физику, хемију и биологију на необичан и веома занимљив начин. Активности одабраних ученика привукле су пажњу великог броја наших ученика и суграђана. Увидели смо да ове науке нису само обавезни школски предмети, већ и занимљивости, игра, забава и магија. Мада, све су то у великој мери наши ученици већ и знали, али су овог пута имали прилику да оно најинтересантије представе и доживе. Судећи по утисцима и интересовању, ово је тек почетак једног културног догађаја који ће постати традиционалан.

Браво за све учеснике нашег „Ема феста“!

Пази, хемија!

Таман када смо помислили да нам је физика омиљени предмет, збунили смо се. Појавила се хемија! Као да смо доспели у свет магије, чаробњаштва и привида. Посматрали смо како камен поплави, читали „невидљиво писмо“, били у неверици посматрајући „хемијског камелеона“, шарали по „магичном млеку“, издвајали амонијак, уживали у призорима „силикатног врта“, изазивали ерупцију вулкана, проливали „вештачку крв“, мамили „духа из боце“... Све то уз помоћ наставнице хемије Зорице Боловић. А потом смо изашли сабирајући утиске и двоумећи се: који нам је омиљени предмет сада?

Литерарици

Зима

Пао је снег,
пахуље лете,
радујем се и ја
као свако дете.

Беле су гране,
бела су села,
а у шпорету
цепаница врела.

Правићемо Снешка,
лице ми се смешка,
од шаргареле нос,
купићу му ципеле,
да не буде бос.

Теодора Димитријевић
III 4

Јесен у мом селу

Лепо је када у моје село стигне златна јесен. Она мом
селу даје прилику да заблиста у свим својим бојама.

Сунце још увек царује узвишеним плавим небом. Сиво-
бели облаци се преплићу и праве најлепше фигуре на
небу. Понека птичица зацвркуће и њена песма се изгуби
у дубини шуме. Ветар скида са дрвећа бакарно лишиће.
Шарено увело лишиће игра свој последњи плес. Река у којој
се нико не купа сада служи као огледало сунцу које одлази
ускоро на одмор. Заменују га сиви облаци. Све мирише на
зиму која нам се прикрада.

За мене је свако годишње доба лепо, чак и јесен. Ја високо
подижем свој цветни кишобран, прескачем барице и са
осмехом на лицу пркосим кишиним јесењим данима.

Лана Матовић IV 3

Јесен је препуна боја као да се дуга расула по небу.
Сунце је сталило поља и сакрило се иза тмурних
јесењих облака. Некад зелено лишиће постаје бакар-
но. Нежна плава боја нестала је у тами облака.
Магла грли околна брда и цео приказ изгледа
нестварно.

Разнобојна јесен је лепа све док не почну хладни
ветрови и досадне кише.

Марко Марковић V 4

Свануло је. Зубато сунце се полако искрало
иза тмурних облака и почело посматрати
јесен у мом селу.

Стари листови њихали су се на благом ветру
и један по један су упадали у блатњаву бари-
цу. На њима су почели да се праве све већи
крugови и ускоро поче пљусак. Киша је лила
као из кабла! Придружио јој се и јак ветар.
Киша је лишћу правила барице за удобније
слетање.

Село је одједном постало пусто. У њему су са-
да сложено владали ветар и киша. Пре-
кривено барицама после овог јесењег плеса,
утонуло је у ћутњу. Помислила сам како и
оно једва чека да га прекрију снежне пахуље.

Неда Стевановић V 4

Моје омиљено дрво

Моје омиљено дрво је канадски храст.

Ово прелепо дрво расте у самом центру нашег града.
Његово снажно стабло уздиже се двадесетак метара и за коју
годину надрашће кровове околних зграда. Допада ми се што
се разликује од осталих чланова своје породице. Крошња му
је витка, вретенаста, а чини је безброј густо испреплетених
грана. Кожасти листови су идеална заштита многим
птицама. За овај храст ме везује посебан догађај. Прошлог
лета први пут у његовој крошњи угледао сам сову.

Јанко Стокић III 2

Дрво у јесен

Јесен је прошетала мојом улицом. Полако мења све око
мене. Стигла је до брезе под мојим прозором.

Бреза је стара и одувек је ту. Њено стабло се савило од
година, али њена крошња са пуно жућкастих листића и
даље је лепа. Моји другари и ја и даље се скривамо под
њене гране од кишних облака. Волимо да газимо по њеном
златном тепиху од лишћа.

Понекад откинемо понеку гранчицу да бисмо се играли,
али се она не љути. Волим је са свим њеним бојама.

Бојан Ђорђевић III 3

Сваког дана са друштвом идем на игралиште.
Поред самог игралишта, а испред стамбене зграде,
расте стабло јабукe.

Не знам колико већ година та јабuka краси
двориште. Дрво је прилично велико и некада је за
нас несташне децке било немогуће попети се на
нега. Гране су му испреплетене као каква паукова
мрежа. Стабло је дугачко, понегде изгубљено, а
крошња еуста од лишћа и плодова. Сладимо се
јабукама и такмичимо ко ће први доспети до врха
дрвета. Јабuku зовемо наше стабло јер много
времена проводимо у њеном хладу. Лишће с јесени
опала. Добије златну боју и поплоча асфалт. Ми
бришемо опало лишће.

Најлепше дане делим са другарима, а један
неизбежан члан моје дружине је и јабuka са
игралишта.

Душан Јанковић III 3

Дрво у јесен

Од куће моје баке на далеком брду види се једно дрво. Назвала сам
га усамљено зато што на том брду нема другог дрвећа.

Од бакине куће оно изгледа мало и нежно, али кад бих могла да
дођем до њега и да га видим, оно би сигурно било дрво са јаким
стаблом и обичном крошњом. Замишљам да је оно увек зелено и
да му никада не опада лишиће. Иако је усамљено, оно је на врху
брда одакле може да види баке који се весело враћају из школе,
сељаке који вредно раде, животиње које се играју у шуми, а пред
спавање и звезде које трепере на небу.

Волела бих да одем до мог усамљеног дрвета и да посадим
ново дрвеће како више моје дрво не би било усамљено.

Марта Весовић III 3

Поглед с прозора моје собе

Када у пространој улици осване зимско јутро, прозор моје собе је као бајка.
Он ми пружа јединствен поглед на улицу. Широко, прекрасан поглед чине
мале увучене пекаре које се једва назиру. Људи који пролазе поред њих
често свраћају јер их оне маме својим опијајућим мирисом. И тако сваког
јутра, када се на велику улицу спусти млечна магла, становници као да се
пробијају кроз неки лавиринт из кога траже излаз. Увучени у своје капе,
једва се виде, а дрхтаји хладноће, који се не виде издалека, могу се
приметити само у њиховим очима. Чује се само пуцање танког слоја леда
који је прекрио барице. Поглед даље сеже до снежних кровова који нас
окружују са свих страна, а када прогреје прохладно сунце, бели покривач
лагано нестаје. Као да кровови плачу. Тако је сведок траје зима. Њена јутра
су као из бајке.

Мој прозор је кутак у коме ја проводим време маштајући и уживајући у
дивном погледу.

Ања Ђоновић VI 1

Писмени задатак

Моја мајка

У мом животу постоји пуно драгих особа о којима бих имао много тога да напишем. Али, једна особа заузима посебно место, а то је моја мајка Коса. Ја је из милоште зовем "моја Косица".

Жена средњих година, малог раста, дуге црне косе са прелепим кестењастим очима. Топлао поглед и прелепи осмех на брижном лицу говоре да је особа која очарава. Било је тренутака и када се у њеном гласу могло наслутити незадовољство које је вешто скривала. То је моја мајка.

Тата ми је причао да су се у њеном животу десиле веома тужне и болне ствари. После првог порођаја, након месец дана, изгубила је кћерку, моју сестру Невену. Мајка више није била иста, из њених очију расла је туга, патња и бол који су јој раздирали душу. Када сам се ја родио, на лице јој се вратио осмех, али се и даље у дубини њених очију назире туга и страх.

Највише на свету бих волео да мајци вратим сву срећу коју је изгубила, до јој вратим безбрижност и раздрагани смех, волео бих да из ње избацим тугу, бол и страх. Волео бих да упознам моју мајку онакву каква је била некада, онакву какву је сви знају.

Немања Ршумовић VI 4

А Аска је играла, играла...

У животу неких од нас дође до кључних, пресудних момената које потом памтимо цео живот. Управо је такав и овај у ком се Аска нашла.

Запрепаишћена, стојећи пред својим убицом, одрвених ногу, са крвљу која је њеним окамењеним телом текла, Аска је са тешкоћом начинила први покрет. Овај покрет није могао бити одбрамбени, јер за такав није била способна, могла је то бити само игра, игра која је стварала највеће задовољство и највећу срећу у Аскином краткотрајном животу, који јој је вук желео одузети. И тако је Аска правила покрете, један за другим, онако како их је учила у школи. Није престала да игра, плашила се да стане, плашила се смрти. Желела је да живи.

Када је одиграла све што је знала, Аска је почела да игра чак и њој самој непознату игру, која је била изван школских правила, изван свега што се учи и зна. Спознала је нову снагу и вештину какву до тада никада није.

Иако је била млада, својом игром и са жељом за животом успела је да савлада смрт и преброди опасност у којој се нашла.

Аска је изабрала да њен последњи покрет буде игра. Победила је смрт и доказала да „уметност и воља за отпором побеђују свако зло, па и саму смрт“ (Иво Андрић).

Андријана Вранић VI 1

Некако, приповетка „Аска и вук“ ме подсећа на басну. И у нашим животима наилази се на тешкоће које свим силама желимо да савладамо.

Овчица Аска је представљена као хероина, оличење храбрости. Она је као свако дете, ведро, хитро, жељно авантуре и пре свега радознало. Она је пуна енергије којом плени сва срца око себе. Сви је обожавају, али и прекоревају јер је својеглава и превише слободна. Подршка њене мајке само је учврстила њену самоувереност.

При сусрету са вуком Аска је била шокирана. Одједном се цео њен живот променио. Из дивне бајке, преселила се у сурову стварност, где лепоти и уметности наизглед није било места. Инстинктивно, почела је да игра. У то је била сигурна јер је њена љубав према игри била толико јака да није марила за тим шта ће јој се даље десити. Само је играла, играла... Покушавала је да продужи свој живот, да омекаша срце злог вука, да потисне страх. Доказивала је себи колико дуго и добро може да изводи своје савладане, али и нове покрете. Љубав је победила, а не снага и моћ. То дивно осећање, оком невидљиво, плени наш разум, тело, срце и душу.

Прича показује колико се треба жртвовати да бисмо достигли неки циљ. Вољом можемо савладати све препреке.

Никола Шишић VI 2

Искрено о себи

Често ујутро кад се пробудим немам воље да устанем. Онда лежим тако, непомична. Па, ипак, натерам себе да се подигнем и одем у школу. Размишљам. Кинетичка и потенцијална енергија заједно чине српско-македонску масу, а екосистем је донет уставом из 1389. Лавоиз је познати шпански сликар који је сликао периодни систем електротермичких уређаја.

Неиспавана сам, очигледно је. Несигурна сам у себе и своје особине. Људи помисле да сам повучена, досадна, ћутљива, а када ме упознају боље, схвате да сам опуштена и занимљива. Заволим неку особу и то показујем. Та особа види да увек може рачунати на моју помоћ, на тиме и њен труд око мене престаје. И ја по ко зна који пут остајем остављена са својим отвореним срцем, изבודеним на хиљаду места. Моја мана је што се превише и пребрзо везујем за људе. Са жељом да то решим, правим себи још већи проблем. Постајем хладнокрвна и незаинтересована да препознам, поделим и осетим било шта, па и срећу. Кад год осетим радост, па било да је и због најмањег знака пажње, дивно цвеће у нечијем дворишту, призор деце која се играју иза зграде... готово да се подразумева да ће ми се догодити нешто лоше. Имам страх од среће јер знам да увек после ње следи туга.

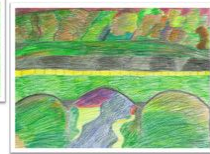
Тачно је, талентована сам за многе ствари. Лепо певам, пишем лепе саставе, правим филмове, моји цртежи, који су често апстрактни, сигурно изазивају интересовање оног ко их посматра. У души, ја сам уметник који непрестано трага за дубљим смислом. „Уметници су двојне личности. ..У њима је живео уметник који је слободно желео да размишља и ради... Друга страна њихове личности манифестовала се у њиховом прогресивном мишљењу и жељи да раде за добробит народа. Ова двојност њихове душе често их је доводила у конфликт са самим собом“, каже Мргуд Стојановић („Сумња“).

Када се заврше све дневне активности, уморна, опет легнем касније него што би требало. Хладно ми је у души и покривач ме неће загрејати и измамити онај осмех. Онај, као када попијеш чајницу после ваљања у снегу, као када ватра у старом шпорету пуцкета, и та топлина дође до срца које игра од неког душевног мира и спокоја.

Андреа Бојовић VIII 3

Предраг Тојбашевић VIII 2

Маријана Марковић V 1

Мостови су руке које спајају обале и људе

Мостови. Њих време није прогутало. Они су вечни, заувек ћемо их памтити. Они спајају државе, повезују различите културе, спајају обале.

Постоје разни мостови: камени, окићени пузавицом, затворени, налик на дугачке амбаре, због великог снега који веје, да би били боље очувани, дрвени... Преко мостова се ишло у ратове, неки су срушени, али запамћени. Да није било мостова, ни наши војници, који су се враћали из Албаније, не би се вратили.

Постоје и мостови које ми градимо у себи. Сви их морамо једном прећи. Они спајају различите људе и жеље. На мосту су рођене и многе љубави. Они су обележја града, села и насеља. С њима се не прелази само са једне на другу обалу, они показују човекову упорност.

Човек није застао пред препреком, већ ју је савладавао. Својом добром наменом, они пркосе времену. Изузетни су. Њих ће бити и у будућности, јер они пркосе временским силама. Они су човекова сила, његова моћ и победа. Мостови спајају културе.

Људи који подижу мостове, умиру двапут, али остају запамћени. Први пут својом смрћу, а други пут када се њихова задужбина сруши. Они живе са нама и заувек ће бити запамћени. Они су руке које спајају обале и људе.

Нађа Маринковић VI 3

Десимир Борисављевић VII 4

Од свог рођења окружена сам породицом и људима који ме неизмерно воле. Пружају ми љубав, подршку, разумеју ме, уче ме благости и праштању. Та слика света са којом се по рођењу прво суочиш је предивна и спокојна, и поверујеш да је цео свет саткан од љубави. Ипак, одрастајући, почела сам да се суочавам са неким другим сликама живота и људи које ми сметају и које не прихватам. Читајући бајку "Мали Принц", уочила сам многе сличности са овим дечаком са друге планете. Принчево суочавање са животом ван његове планете и у њему је изазвало чуђење и недоумице. На својој планети имао је љубав и пријатеља у једној ружи, али осећање усамљености и радозналости га је покренуло на путовање у свет. Иако ми породица пружа неизмерну љубав, и ја имам потребу да упознајем и волим људе ван ње. Волим када са пријатељима шетам, смејем се, делим тајне, дрхтим пред писмене задатке... Дејчи свет је

потпуно неискварен. Деца искрено воле и на свет гледају ведро и безазлено. Код старијих је другачије. Старији су практични, неповерљиви, крути и често љути. Живот није лак. Често човеку да претешке задатке. То учини да ведрa и безазлена деца одрасту у незадовољне и круте људе. Што је незадовољство веће, то се код човека све више развијају лоше особине:

неповерење, завист, похлепа, отуђеност...

Овај усамљени дечак помогао ми је да схватим да живот треба гледати са ведрије стране и да га не смем учинити бесмисленим. Живот не треба претворити у борбу за недостижне ствари, треба наћи радост и уживати у ономе што нам је доступно и на дохват руке. Ако успемо да сачувамо ону детињу машту и креативност, видећемо лепоту која нас окружује.

Одрасли нису у стању да виде "овцу у кутији" нити „слона кога је прогутао змијски цар“. За разлику од њих, деца све то виде јер гледају срцем. Важно је да сачувамо чисто срце јер само тако ћемо моћи да разумемо друге, да саосећамо са њима и да им помогнемо. Мали Принц ме је научио и да се треба ослободити предрасуда. Сви смо ми различити, можда са пуно мана, али у сваком од нас крије се бар по једна врлина. Људе увек треба прихватати због оног што је добро у њима, а не одбацивати их због мана. Ако научимо да чујемо друге, да дајемо себе, да негујемо пријатељства, успећемо и од лисице да створимо оданог пријатеља. Срећна сам што сам дете и што се крећем међу децом. Сигурна сам да смо ми непресушан извор који жубори радошћу и весељем и да ћемо својим капљицама освежити свет и бранити га од досаде и окрутности.

Сара Крсмановић VIII 2

Рећи ћу вам истину о себи

Понекад ми је тешко. Осећам се усамљено, осећам да нико не може разумети шта се мени дешава, како се осећам, колико ми је тешко. Пожелим да одлутам на секунду, да се изгубим у даљини, у својим мислима, да нестану сви моји проблеми и сва патња око мене, да цео свет на тренутак заћути.

Покушавам да прећем преко свега, да се не осврћем назад, али не могу, не могу заборавити неке ствари, избрисати неке слике из главе. Покушавам, али не иде.

Пријатељи ме називају веома добром особом, јер се трудим да будем ту за све њих, трудим се да помогнем, да разумем. Али, тешко је, знате, када осетим потребу да и ја имам некога таквог поред себе, а знам да га немам. Нико и не може да схвати моја осећања, иако се неки труде.

Осетим бол када видим да око мене људи пате, а не заслужују то. Волела бих да могу променити људе и цео свет. Не желим више оволико подлих и безосећајних људи, не желим да људи пате, да се муче. Хтела бих да свима могу

помоћи да се осећају боље. Волела бих да своја осећања могу пренети на ово парче папира, али нешто у мени ми то не да. Постоје ствари које ми падају веома тешко и којих бих се волела одрећи, ствари због којих бих вриштала на сав глас, негде где нема никога, где смо само небо, Бог и ја. Али такво место на Земљи не постоји.

Волела бих да имам једну кутију. Празну. И да могу у њу уредно послати све тужне и лоше мисли, да више никада не могу изаћи. Волела бих да престану ови осећаји усамљености и стрепње.

Кажу да сам превише осећајна. Да то није добро. Кажу да превише саосећам са другима и да превише верујем људима. Да сам спремна на све како бих другог учинила срећним. Понекад не знам шта да мислим о томе. Можда јесам превише осећајна и наивна, али то сам ја. Ово је Анбела какву сви знају, Анбела коју воле. Ова особа вас никад не би напустила, и ни за шта на свету се не би променила.

Анбела Вучићевић VII 1

Писмени задатак

Мали Принц ми је помогао да боље разумем свет, живот и људе

Верујем да је живот попут реке и да већина људи ускоче у ту реку никада заиста не одлучивши где желе завршити. И за врло кратко време они бивају ухваћени у струју догађаја, страхова, изазова... Када стигну на место где се река рачва, они не знају куда желе поћи. И, тако, живот иде даље... Ретко ко заиста зна шта значи живот на овом свету препуном људи. А један од малобројних који је то схватио био је Мали Принц.

У овој бајци главни јунак је Мали Принц који је на свом путу открио мноштво загонетки и својим размишљањем ми је помогао да свет сагледам другачије. На почетку дечак нам показује какви су у ствари одрасли. Како старе, људи се све више мењају, а машту као да губе на путу одрастања. Све више их занимају бројке и постају досадни. Они не разумеју дивни дејчи свет.

Мали Принц заједно са нама открива да у зависности од тога који посао раде, људи се мењају и другачије се понашају. Једни су претешки заузети, други уображени, неки су љути, досадни, неки не проналазе разлог да би живели на утеху налазе у нијанству, а неки су толико добри да помажу целом свету иако се одричу својих основних потреба. Као фејерција.

Пре повратка на своју планету, Мали Принц се задржао на седмој планети, на Земљи. Видевши поље ружа, помислио је да се ружа која му је све више недостајала нимало не разликује од осталих и да није ни по чему посебна. На тренутак је био разочаран. Лисица му је тада открила највећу тајну: "Човек само срцем добро види. Суштина се очима не може сагледати." Тада је дечак све разумео. Не треба судити о људима по изгледу, треба добро упознати особу, а онда ће нам она прирасти срцу и постати пријатељ.

На овом свету доста је добрих људи увек спремних да помогну другима, али има и оних који желе само лоше другима.

Најбоље у животу јесте оно што је најједноставније. Право богатство лежи у давању другима.

Анбела Богичевић VIII 2

Трагови...

Са мирисом патине...

Из старих бројева: 1992. године

У гласном и захукталом времену у коме живимо пронашли смо тренутак у ком ћемо мало застати, освртнути се око себе, погледати не испред себе, да бисмо планирали следећи корак, већ иза себе, да бисмо приметили и препознали трагове у ходу ходницима, седели у овим клупама, кроз ове прозоре посматрали свет и небо, његово плаветнило и бескрај... Загледали смо се у прошлост.

Отворили смо старе бројеве нашег школског листа. Звуци прошлих времена, потрошених година још увек живе међу овим страницама. Шкрите тешке катиге вечности, шири се мирис носталгије, буде се боје минулих дана.

Путујемо кроз време. Зауставимо се овог пута у години 1992. Тешка година, ратна. Али су се и тада ваши тадашњи вршњаци питали о правим животним вредностима, описивали најбоље пријатеље, трудили се да им школа буде летња, уздисали над неоствареним љубавима, побеђивали у спортским такмичењима и достојанствено прихватили пораз одајући признање противнику... Можда ћете међу њима препознати своје суседе, робаке, наставнике... Можда ћете их сада боље разумети.

Хајдемо на пут кроз време!

Искрено о себи и својим вршњацима

Младост - осмех на лицу, лепота у души, памет у глави, нада у очима, љубав у срцу. Младост је живот.

Волим доба живота у коме се налазим. Некада је пуно ишчекивања, прикривених жеља, нестрпљивости, понекад због тога и болних разочарања. Али, и тај бол је пролазан, кратак, јер увек постоји жеља да се поново покуша.

Тако сам поносан на ону народну пословицу: „На младима свет остаје“, јер та младост, то сам ја, моји другови из одељења, пријатељи из суседства и моји вршњаци. Младост - то смо ми. Али...

Да ли је та младост и лоша оцена у школи, неваспитање, запустеност?

Да ли је младост и завист према другу, вршњаку, па чак и подмуклост?

Да ли та младост може да поднесе и тучу са другом, подсмех, љубомору и злобу?

Да ли је младост и то што мој друг пуши, пије?

Да ли младост може да поднесе и непоштовање родитеља и одсуство љубави и нежности?

Да, све је то младост. Али, она младост коју желим да потиснем, да сакријем, заборавим и одрекнем је се.

Често мислим о томе шта моје вршњаке тера да се тако понашају, мисле ли да ће тако себе ставити у центар пажње и интересовања других? Међутим, они тиме само себи чине зло и извргавају се критици и својих родитеља и својих другова, који су одлучни да своју младост посвете неким другим, много лепшим стварима.

Због тога не могу увек бити само поносан на своју младост, морам бити и реалан и разуман. Јер, младост - то смо сви ми, а сви моји другови и вршњаци су, опет, ја, па су, стога, помало и моја одговорност.

Никола Милосављевић VIII d

Искрена другарица

Све школе имају свог психолога, али моја школа има најбољег психолога на свету. Наш психолог је, једноставно речено, наша Милица, једина особа у школи којој ми ћаци можемо да кажемо све.

Милица је у нашу школу дошла пре три године и за веома кратко време успела је да шармира већину. У почетку смо сви плашљиви, а касније све сигурније, одлазили код ње и поверавали јој своје проблеме и тајне, а од ње смо тражили користан савет. Она за све нас нађе утешну реч и успева да нам врати изгубљено самопоуздање и осмех на лице. Међутим, не идемо само ми код ње, већ се ту нађе и понеки наставник, који своје брижљиво чување тајне о ученицима открива само њој. Миличина канцеларија је увек заузета, а у њој се налазе сви они који имају проблеме, који су заљубљени или забринуте. Сви ми према њој гајимо симпатије и волимо је јер у њој видимо искреног пријатеља који у себи носи прегршт наших слатких тајни и тешких проблема. Једино она зна како треба да поступи са нама, помаже нам да уђемо у свет одраслих и односи се према нама као према себи равним.

Ја ускоро одлазим из ове школе, али знам да у њој остаје једна моја искрена другарица којој ћу увек моћи да се обратим за помоћ, а то је једна дивна Милица.

(непознат аутор, маргина је покрила име)

Не смем и нећу да те волим

Угушићу бол у срцу,
сакрићу сузе.

Заборавићу твоје име
и твоје речи у сутону
изговорене.

Заборавићу све
што ме подсећа на тебе...

Па, ипак, опрости...

Опрости, ако у неко хладно
предвечерје
у мислима одлутам у твоје
наручје.

Опрости ако пожелим
да те још увек волим!

Можда ће ноћ однети
бриге

и сенку туге из очију
твојих.

На крају овог уморног
дана

затвори очи и дај ми
руке.

Најлепше снове на свету
сањај,

сањај да летиш и да имаш
крила.

Сандра Стевановић VIII b

...Понекад пожелим да се вратим у прошлост и да у шареној реци протеклих година поново сретнем то незаборавно доба кад сам се радовао сваком новом дану и нисам мислио шта ће се десити сутра...

Никола Делибашић VIII b

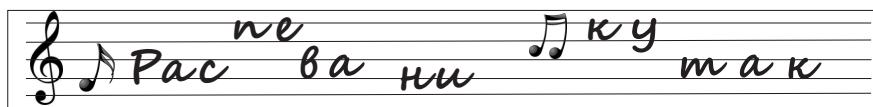
...Ја већ сада осећам како ми измиче нешто мило, несташно, лепршавао као да долази крај детињству. Никада више нећу тако радосно трчати ка школи, никада више се нећу толико слатко смејати нечему што уопште и није смешно...

Катарина Гордић VIII c

...Сада је све другачије. Куда ће ме ветрови живота одвести када исплету мрежу преко детињства? Знам само да вртови детињства почињу да миришу на прошлост...

Јелена Зечевић VIII b

Уредници: Нада Илић и Даница Попадић, наставници

Шта волимо да слушамо?

She will be loved- Maroon 5
I'm alive- Justin Bieber
Set fire to the rain- Adele
Who are you- Jessie J
I will always love you- Whitney Houston

Све још мирише на њу - Парни ваљак
Црни лептир - Њи група
Трка - Њи група
Лутка са насловне стране - Рибља
чорба

Дигни руку - Галија
Професор - Смак
Јужни воз - Смак
Blues у парку - Смак

Маске
Певалимо о љубави,
певалимо о срећи,
певалимо о губитку,
о вечном "не" у "да".

Певалимо о себи,
себи који јесмо,
који смо били,
који ћемо бити.

Маске, маске су свуда око нас,
маске, маске смо и ми.

Певалимо о болу,
који је у нама,
наметнут, прихваћен,
потиснут у сан.

Сатњалимо о себи,
себи који јесмо,
на путу ка сопству,
ка бескрају.

Маске, маске су свуда око нас,
маске, маске смо ми.

Маске, скинимо маске,
и оговени у ништа,
будимо своји...

Не будимо маске!

(текст песме школске групе)

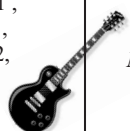

Концерт гитаре

Полазници школе гитаре свештеника
Милована Вујовића одржали су
концерт 10. октобра 2013. године.
Према утисцима и речима посетилаца,
ово је био несвакидашњи доживљај.
Међу именима учесника на концерту
била су и имена наших ученика:

Богдан Јовићевић V 1,
Милош Миловановић V 1,
Анђела Вучићевић VII 1,
Лука Вукашиновић VII 2,
Петар Чарапић VII 2,
Лука Потпарић VII 3,
Никола Јовићевић VIII 1,
Александра Мијаиловић VIII 2,
Кристина Бијелић VIII 3,
Даница Борисављевић VIII 3,
Никола Гавриловић VIII 4.

Посетиоци концерта уживали су у
композицијама:

Knocking on the heaven's door -
Guns 'n' Roses,

The final countdown - Europe,

Тишина - Бајага и инструктори,

Заставе, Љубавна, Моја је пјесма
лагана - Парни ваљак,

Можда небо зна - Освајачи,

Котор - Галија,

Даире, Људи, није фер,
Биска 2 - Смак,

ИТД.

припремио
Никола Јовићевић VIII 1

Camera obscura

Фото - секција

Фото-секција Основне школе „Емилија Остојић” је основана 24.октобра 2012. год. са циљем да повеже и едукује све ученике који су љубитељи фотографије.

Сви чланови секције могу представљати своје фотографије и на страницама секције. Сваког месеца задаје се нова тема. Најуспешније фотографије излажу се у школи.

Брано Рудић, наставник

Могућност да развијају своју креативност и да богате своју имажинацију наши ученици имају и када се придруже Фото - секцији и посвете један део свог времена фотографији. Јер, она им нуди да на свој и јединствен начин доживе и представе стварност, као и да забележе и сачувају тренутке који би, највероватније, прошли непримећено. Фотографија буди чула, ум и дух и тако шири око себе добру енергију.

„Ти, међутим, сјаши, и сад, кроз сан мој тавни...”

(Милош Црњански, „Ламент над Београдом”)

„Од свих нас, једино је Црњански рођени писац”, рекао је Иво Андрић.

Сто двадесету годишњицу рођења Милоша Црњанског обележили су и чланови Литерарне секције наше школе - Анастасија Дробњак и Сара Крсмановић VIII 2. Са наставником српског језика Љиљаном Јовановић осмислиле су и саставиле својеврсну монографију, садржински и естетски веома успелу. И попут сневаног у делу Црњанског, опредељеног у поетици суматраизма, и ова оригинална рукотворина наших ученика лебди у простору „бескрајног, плавог круга”, привлачећи пажњу и позивајући нас да волимо и негујемо свој језик и своју књижевност.

Књига - мој најбољи пријатељ

Изабрао си најтише и најлепше место јер ти управо такво сада одговара. Још ти недостаје књига, и твоје путовање у дивне светове може почети... Можда ти ми можемо помоћи!

Препоручујемо ти:

„Принц од папира” - Владислава Војновић, „Лука из олука” - Дејан Алексић, „Мала Тото, девојчица на прозору” - Тецуко Куројанаги, „Очаране наочаре” и „Књига за Марка” - Светлана Велмар Јанковић, „Башта сљезове боје” и „Босоноги дјетињство” - Бранко Ћопић, „Мокрински патуљци” - Раша Попов, „Бајка о цару пчелару” - Добрица Ерић.

Ако си мало старији, потражи:

„Галеб Донатан Ливингстон” - Ричард Бах, „Загонетне приче” - Урош Петровић, „Чарли и фабрика чоколаде” - Роалд Дал, „Убити птицу ругалицу” - Харпер Ли, „Ловац у житу” - Џ.Д. Селингер, „Ени из Зелених Забата” - Луис Мод Монтгомери.

Срећно!

Разгледница са ђачких путовања

Не морам ићи тако далеко да
дих стекла утисак заним-
љивог. Довољно ми је да скло-
ним очи и - путујем. Тада се
препустим магији која постаје
моја моћ. Тада сам срећна, ис-
пуњена. Обилазим све стазе све-
та, пенем се на највише врхове,
пливам у најтамнијем мору,
летим изнад облака, скачем по
киши, трчим по снегу, шетам
по сунцу... Једноставно, живим
путујући. Није то обично,
стварно путовање, али је довољ-
но савршено да о њему причам.
Нема ветра, нема људи, само ја,
препуштена чарима свог има-
гинарног путовања... Андреја

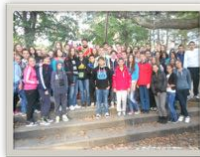

„Сничак”
ОШ „Емилија Остојић”

Пожега

Андреја Анђелић VIII 1

Коришћене су фотографије
са екскурзија ученика
VII и VIII разреда

Кутак

за насмејан тренутак

Смешак, молим!

„Бисери” са ваших часова

Наставница: „Ко је Богородица?”
Ученик: „Мајка Светог Саве!”

Наставница: „Како се назива музички инструмент- мали
бубањ?”
Ученик: „Па, наставнице, бубњић!”

Наставница: „Како се звало писмо којим су писали Стари
Египћани?”
Ученик: „Египћанско пирамидско писмо!”

Наставница: „Нина, нисам заборавила на тебе, него ме
Андријана мами!”

Наставница: „Који народи су први почели да верују у
ислам?”
Ученица: „Муслански народи.”

Наставник: „Шта тачно значи дресура?”
Ученица: „То је када кучету дајеш ТАП-ТАП!”

Ученица: „Наставнице, могу ли да изађем на пет минута,
враћам се за секунд?”

Ученик: „Немојте, наставнице, да ме питате овај час, ЖЕНИ
ми се тетка!”

Наставница: „Да ли неко од вас има кућног љубимца?”
Ученик: „Ја имам керове, пашчад и кучад!”

Наставница: „Шта је апозиција?”
Ученик: „Апозиција је падеж!”

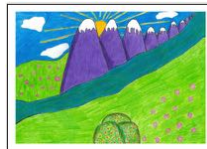
Наставница: „Сада ћемо послушати једну успаванку, па
ћете ми рећи да ли вам се допала.” (после слушања)
Ученик: „Наставнице, мени ово више личи на посмртни
марш!”

Наставник: „Замислите да прелазите улицу на пешачком
прелазу, а кола иду ка вама и не заустављају се.
Шта бисте урадили?”

Ученик: „Ја бих рекао: ‘Ајме, мени, згазиће ме кола!’”

Наставница: „Шта мислимо када кажемо да је неко
паметан?”

Ученик: „Паметна главица, мама га родила!”
Нађа Маринковић VI 3

Сара Јовичић V 1

Данило Митић V 1

Из ваших писмених задатака

„Када пођем на спавање, увек се загледам кроз прозор јер
хоћу да видим митско биће из прича - дрекавица.”

„На гранама су се шћућурила крда птичица.”

„Када правим са друговима Снешка Белића, ја довлачим
дрвље и камење.”

„Да је стигла зима, знам по томе што људи више не носе
кратке рукаве и кратке ногавице.”

„Договорили смо се да идемо у Скрапеж.”

У здравом телу здрав дух

На Окружном такмичењу у рукомету, одржаном у ОШ „Емилија Остојић” 6. новембра 2013. године, ученици школе домаћина постигли су одличне резултате.

Уз вођство и подршку своје наставнице физичког васпитања Душанке Ристовић, женска екипа заузела је **треће** место, а мушка екипа **друго** место.

ЧЕСТИТАМО!

рукометашице

Невена Павловић VIII 1
Анђела Богдановић VIII 1
Катарина Думањић VIII 1
Неда Миљановић VII 3
Лидија Смиљанић VII 3
Александра Ковачевић VII 4
Сандра Бајић V 4
Јана Дуњић V 2
Мира Матовић VII 4
Јелена Мајсторовић V 3

рукометаши

Филип Стојчић VIII 1
Рашо Павловић VIII 1
Душан Поповић VIII 1
Драгослав Илић VII 3
Огњен Чакаревић VII 3
Војислав Радојичић VII 3
Алекса Никитовић VII 3
Лука Потпарић VII 3
Никола Марковић VII 4
Станоје Живановић VII 4
Јован Дуњић VII 3

На Окружно такмичење у одбојци, које се одржава у Пријепољу 11. децембра 2013. године, пласирала се мушка екипа ОШ „Емилија Остојић” под руководством наставнице Душанке Ристовић.

СРЕЋНО!

На Јесењем општинском кросу одржаном 11. октобра 2013. године на стадиону Фудбалског клуба „Слога” у Пожеги, пред око 1000 гледалаца учествовали су ученици основних и средњих школа Пожеге, као и деца предшколског узраста из пожешких дејчјих вртића. Одржало се укупно 26 трка у дисциплинама од 100 до 1000 метара. Кроз циљ је прошло 863 учесника. Претрчали су укупно 357.750 метара. Три најбоље пласирана такмичара у свакој дисциплини добила су дипломе и прикладне поклоне.

Ученици ОШ „Емилија Остојић”, освојили су 10 првих места од укупно 16, 6 других места и 8 трећих. Набројаћемо имена ученика који су освојили прва места:

Дајана Смиљанић I 1, Благоје Унковић II 4, Вања Дуњић III 4, Бојан Ковачевић III 1, Сара Васиљевић IV 3, Сандра Бајић V 4, Лазар Васиљевић V 2, Ивана Тосовић VII 3, Катарина Думањић VIII 1 и Борко Петровић VIII 2.

Честитамо!

одбојкаши

Филип Стојчић VIII 1
Рашо Павловић VIII 1
Игор Димитријевић VIII 1
Никола Гавриловић VIII 4
Душко Дрндаревић VIII 4
Војислав Радојичић VII 3
Вања Пантелић VIII 2
Стефан Чакаревић VIII 2
Страхиња Брадоњић VIII 2
Иван Ракић VII 3

У нашем граду планира се одржавање спортских игара у трећој седмици децембра. И наши ученици се припремају за учествовање у овим активностима. Опробаће се у фудбалу, кошарци, рукомету и одбојци.

СРЕЋНО!

манастир Милешева